

Folkekirken

anno 2013

KRISTI KIRKE

**Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse
(Kirkens Ja og Nej)
www.kirkelig-samling.dk**

Konvent for Kirke og Theologi

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse — (Kirkens Ja og Nej)

er en bevægelse i Den danske Folkekirke, som er overbevist om, at Kirkens og troens ressourcer findes i det, som Gud har åbenbaret os, og som er givet os gennem Bibelen og vor Kirkes bekendelse.

Her har vi det klare løfte og vidnesbyrd om, at Gud skænker os frelsen ved tro på Jesus Kristus.

At leve i denne tro og kalde mennesker til den tro er den opgave, Kirken har her hos os og alle steder. For at Kirken kan udføre den opgave, har Kristus udrustet den med Guds ord i forkyndelse og sjælesorg og med de hellige sakramenter, dåb og nadver.

Kirken har stor frihed i bestræbelserne for at nå mennesker der, hvor de er. Men velsignelsen — for Kirken selv og for dem, den vil nå — ligger i, at den forvalter sin opgave trofast og i troskab mod Guds erklærede vilje og hensigt.

Bibelen og Kirkens bekendelse er og har altid været de selvfølgelige og uomgængelige kilder til denne tjeneste.

Men i dag bliver Bibelen og bekendelsen ofte sat til side i Kirkens virksomhed såvel i ord som i handling, og Kirken er under hastig forandring bort fra sit ærinde og grundlag. Derfor er det mere nødvendigt end nogen sinde at kalde til — ja: Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse. Se i øvrigt skriftet ”Kirkens Ja og Nej” på www.kirkelig-samling.dk

Hans Olav Okkels
pastor, formand

Jakob Mortensen
arkitekt, næstformand

Konvent for Kirke og Theologi

har til formål at fremme afholdelse af theologiske konventer og at udgive theologisk litteratur samt at støtte projekter på Bibelens og Bekendelsens grund, som det kommer til udtryk i ”Kirkens Ja og Nej” (udsendt i 1964).

Hartvig Wagner
pastor, formand

KIRKEN HAR SIN OPRINDELSE HOS GUD

Mange er i disse år optaget af at drøfte Kirkens funktion og struktur med udgangspunkt i den opfattelse, at Kirken er en organisation, der har brug for justering. Kirken opfattes altså som en menneskelig fællesskabsform, der er blevet til ved, at en flok mennesker har sluttet sig sammen i et trosfællesskab og dermed etableret Kirken. Derfor kan man naturligtvis gøre med dens ydre fremtræden, som man vil. Dette vidner desværre om, at man slet ikke har stillet spørgsmålet om, hvad der er Kirkens væsen. Hvad er Kirken helt grundlæggende?

Svaret skal naturligvis søges i Bibelen og i Kirkens bekendelsesskrifter. Her ses det umiddelbart, at Kirken ikke er en organisation, der fungerer som ramme om troslivet. Den er derimod selv en del af troens indhold. Vi tror på Kirken! Den er derfor ikke menneskeskabt, men har sin oprindelse hos Gud.

KIRKEN ER GUDS ISRAEL

Kirken er altså Guds. Allerede i Gammel Testamente ser vi, at Guds menighed, Israel, er et folk, der hører ham til, fordi han har udvalgt det som sit. Dette videreføres i Ny Testamente, hvor Kirken kaldes Guds Israel, bestående af jøder og ikke-jøder. Dette folk er også blevet til ved udvælgelse — nu i Kristus. I ham har Gud oprettet sin pagt med dette nye folk og gjort det til sit. Et pagtsfællesskab, den enkelte bliver optaget i ved dåben.

Pagten mellem Gud og hans folk kaldes allerede i Gammel Testamente for et ægteskab. Også dette videreføres i Ny Testamente, hvor Kristus er brudgommen og Kirken hans brud. Kristi Kirke er altså kvindelig. I det omfang, man har fået plads til opfattelsen af Kirken som kvindelig, er det kommet til udtryk i, at man har kaldt den for ”vor moder” — inspireret af Jomfru Maria som Jesu moder og derfor også vor moder. Det er baggrunden for, at Grundtvig i salmebogen nr. 141,5 kan sige: ”Kirken er vor moder”.

Et af de billeder, der også bruges om Guds folk i Gammel Testamente, er billedet af et vintræ. I øvrigt kan man også træffe på dette billede brugt om Messias. Begge dele går igen i Ny Testamente. Israel er den ægte vinstok, som hedninger podes ind i. Og Jesus siger om sig selv, at han er vintræet og hans folk grenene. Dette understreger netop, at Kirken ikke er en organisation, men derimod en levende organisme!

KIRKEN ER KRISTI LEGEME

Helt tydeligt bliver dette, når Kirken i Ny Testamente kaldes Kristi legeme. Ved dåben bliver den troende et lem på Kristi legeme. Vi frelses ved denne indlemmelse i Kristus — og ved at være i ham. Som Kristi legeme er Kirken legemliggørelsen af Kristi nærvær i og for verden efter opstandelsen og himmelfarten. Kirken lever altså i kraft af Jesus Kristus. Den er i ham, og han er i den! Tro på Kristus er tro på hans Kirke, og tro på Kristi Kirke er tro på Kristus! Det er centrum i den kristne tro!

KIRKENS KENDETEGN

Med baggrund i Bibelens beskrivelse af og billeder af Kirken peger Kirkens bekendelser på fire forhold, der beskriver Kirken:

a. Kirken er én

Når Kirken er Kristi legeme, må den være en enhed, men den rummer forskellige lemmer.

b. Kirken er hellig

Kirken er Guds folk og Kristi legeme – og hører dermed den hellige til.

c. Kirken er almindelig

Kirken er for alle overalt, og den forkynder alt, hvad der skal til til frelse.

d) Kirken er apostolisk

Kirken må stå på det grundlag, apostlene har givet os og dermed forkynde i overensstemmelse med dem, som Bibelen skildrer det.